

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 8 มีนาคม 2015

“ถิ่นทุรกันดาร”

เป็นที่ซึ่ง
พระเยซูเจ้าเข้าไปโดยการ
นำทางของพระจิตเจ้า
และ ประทับอยู่นั้น
เป็นเวลาสี่สิบวัน
(มก 1:12-13)

“ภูเขาสูง”

เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงแสดง
พระองค์อย่างรุ่งโรจน์ต่อ
หน้าศิษย์สามคน
(มก 9:2-8)

“พระวิหาร” ในกรุงเยรูซาเล็มเป็นอีกสถานที่หนึ่งสำหรับการพบปะกับพระเจ้าเป็นพิเศษ แต่วันอาทิตย์นี้ พระพักตร์ของพระเยซูเจ้าไม่ได้สว่างไสวแต่เต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ดังพระวรสารในวันอาทิตย์ที่แล้ว แต่พระพักตร์เต็มไปด้วยความไม่พอพระทัย และ ความโกรธ

ความโกรธในตัวเองนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ชั่วร้ายเสมอไป ถ้าเราโกรธหรือไม่พอใจสิ่งที่ชั่วร้าย หรือ ขัดต่อจริยธรรม อันดีงาม ถือว่าเป็นสิ่งที่ควรทำ ถ้าเราเห็นสิ่งไม่ดีหรือความอยุติธรรมเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตา แล้วเรารู้สึกเฉย ๆ นั่นแหละ ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระเยซูเจ้าไม่ทรงพอพระทัยกับสิ่งไม่ถูกต้องซึ่งพระองค์ทรงเห็นในพระวิหาร

บรรดาผู้นำศาสนานับการปฏิบัติพิธีกรรมภายนอกมากเกินไปจนลืมจริยธรรมซึ่งเป็นเรื่องภายใน และ สำคัญมากกว่า พวกเขาปฏิบัติตามกฎระเบียบพิธีกรรมทางศาสนาอย่างเคร่งครัด แต่กลับลืมบทบัญญัติแห่งความรักที่ห้ามไม่ให้เอาไรต์เอาเปรียบ และ กอบโกยเอาผลประโยชน์จากเพื่อนพี่น้อง พวกเขาทำลายความเป็นสากลของพระวิหาร ด้วยการทำให้บ้านของพระเจ้าแห่งนี้กลายเป็นสมบัติเฉพาะของชาวอิสราเอลเท่านั้นซึ่งไม่ตรงกับจุดประสงค์ดั้งเดิมของพระวิหารเพราะนี่ต้องเป็นสถานที่แห่งการอธิษฐานภาวนาสำหรับชนทุกชาติทุกภาษา บรรดาสมณะที่ดูแลเอาใจใส่การนมัสการในพระวิหารพยายามทำให้ผู้ที่มานมัสการ นำแกะ หรือวัว หรือ นกพิราบที่ได้รับการคัดสรรอย่างดี มาถวายเป็นยัญบูชาแต่พระเจ้าซึ่งหลายครั้งเป็นภาระหนักเกินไปสำหรับคนยากจน

แม้ว่า การค้าขายสัตว์ที่จะนำมาประกอบพิธีทางศาสนาในบริเวณที่กำหนดไว้ถือว่าไม่ผิด เพราะจุดประสงค์หลักของกิจการนี้คือ เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ โดยเฉพาอย่างยิ่งสำหรับชาวอิสราเอลที่อาศัยอยู่นอกประเทศของตน การที่ประชาชนเหล่านี้จะนำสัตว์มาพร้อมกับพวกเขาด้วยนั้น เป็นเรื่องที่ยากลำบากมาก อย่างไรก็ตาม ทีละเล็กละน้อยการอำนวยความสะดวกได้กลายเป็นธุรกิจที่สร้างกำไรอย่างงามให้กับคนบางกลุ่ม รวมทั้งสมณะบางคนด้วย พวกเขาแสวงหาผลประโยชน์จากความเชื่อศรัทธาของคนอื่น พวกเขาเอาศาสนามาบังหน้าเพื่อหาเงินเข้ากระเป๋าตัวเองมากกว่าเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในพระวิหาร สำหรับพวกเขาการทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย คือ การทำตามข้อกำหนดทางพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด ส่วนผลกระทบต่อเพื่อนพี่น้องจะเป็นอย่างไรนั้น ไม่ใช่เรื่องสำคัญ พฤติกรรมแบบนี้เองที่ทำให้พระเยซูเจ้าทรงโกรธและรับไม่ได้ เพราะสำหรับพระองค์ศาสนาเป็นเรื่องของจิตใจภายในมากกว่าพิธีกรรมภายนอก

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแชนฟ ลีอชัย ฮาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี